

ACC. N:R M. 14371: 1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *prof. M. P. Nilsson, Lund*
Härad: *V. Göinge* Berättare: " "
Socken: *Stoby* Berättarens yrke: "
Uppteckningsår: *1957* Född år *1874* i *Stoby*

*Ordstäv och talesätt fr. Ballingslöv. s. 1-3.
Lätov. s. 2.*

Skriv endast på denna sida.

PROFESSOR
MARTIN P. NILSSON
LUND.

V. Inbunden

M. 14371:1.

FOLKRETSARKIVET
Institutionen för folkforskning
vid Lunds universitet

Ordstäv från Ballingslöv.

(Stoby m.)

Uppt. prof. M.P.Nilsson
Bredgatan 25, Lund
Berättare densamme
född 1874 i Stoby

Skåne
V. Göinge
Stoby
1957

- ✓ Så skulle dä ölle gå,sa Lassa Horn,när han valsa o sked.
I nödfall äder Hin hassapårer.
Dä får gå mä lämpor,sa göingen,när han skulle ha ägget i homladrommen.
Borta är bra,men hemma ä bäst,sa tjuven,när han kom ut från Malmöhus.
Växla me den,sa Pilgren om byxknappen.
Törkel är döer,säger tuppen,när han gal.
Dä ä bra som dä ä,sa den som hade eld i håret.
Bry er inte om ad,mor, AnnersJens Jens satt hemma och spelade femkort
näst sist med trumfkung på hand, Sista hand tog den med trunf ess.
Jens gav honom en örfil. Vid oväsendet tittade hans mor in från köket
och frågade,vad son stod på,hon fick detta svar.
Storaör o fjära,sa räven,när han gått efter ängasnärpan i sju år.
Den som vyslar sin solen ä neue,vysslar på den leue.
- ✓ Dä ä mörkt ude,sa den som pissa i skabet. I äldre hus hade man s.k.
pissedörrar,som ledde ut men eij hade trappa.
Barnamaga ä stövlakraga.
Abrahams gud o Jakobs gud o Isaks gud,bevare min bug,ella spricker han
Tillskrives Ligsten,som var beryktad för att vara tokig i risengryng
gröd,han hade ätit för mycket halvkokt gröt. Det berättas också,att
han en gång,då man burit ut gröt till skördefolket i en lerkruka,stack
in huvudet i krukan för att slicka upp gröten,inte kunde få ut det,
utah måste krypa omkring,tills han hitta en sten och kunde slå itu
krukan.Mer har jag inte hört om mannen.
Dä går väl över,sa Lisbet till friaren,som fått korgen och beklagade
sig. Detta har jag bara hört av min far. Det var en replik från en
komedi,som han sett i Hälsingborg.
Han ä inte tappad bag en vagn. Om en person,som inte är dum.
Om vi vore töl släbopåga o hade tjuor öllihob o hade en gyngapåg i en
brönn,skolle vi väl konna reda vos.
Börja mä en knappnål o sluta mä en silverskål.
Di kullede värana ä di stångliaste.
Man kan tala sannning,te en inte får hus o låna.
Skickar en barn i by,får man säl gå ätte.
- ✓ Inga stöttor under nya hus. Till barn,som stöder huvudet i handen.
Man kan inte begära mer än tre marker talg å en träbock.
"Ni"sitter i helvete o skär skopinnar. Ett bevis på den folkliga ovilja
jan mot tilltalsordet "Ni". Det erinrar mig om skämtsäggen om pojken
och prästen som ljudde te skees. Pojken:Ja skar hackelse o knöd ihob
hackelsen te ett reib o klättra opp te månen.men dä rack inte te,så
fiäj skära å där neue o skarva te där oppe, När ja skolle neu,gieck
reibet itu o ja damp neu o slo hol på joren o kom neu i helvetet. Där

sad prästens far o skar skopinna. Dä va löjn,sa prästen. Den som förr
först sa,"dä va löjn",hade förlorat.

Godståget säger;Tu par vanta,päls o träsko,persontåget:"Backa Kitta,
BackaKitta",snälltåget:"Sattan dätta,sattan dätta". Tåget kallades
ibland "Backa Kitta".

Dä ä ingen ko på isen. Det är inte brådtom. Man skall ha sett en ko
på is för att riktigt fatta ordstävet.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Gåtor.

Va ä dä kongen stoppar i lomman o den fattige slänger på gadan?
(Snoret)

Dä finns i Halland men inte i Skåne,dä finns i solen men inte i månen
(Bkstaven L)

Där sad en man på en tua,grön rock o rö lua,ti still,om du ved ad..
(Tistel)

Lilla lätta sad på stätta,lilla lätta trilla neu,ingen man i detta
lann lilla lätta laga kan.

(Ett ägg)

En hal kal hal o en fjärdedel därifrå,hor meed ä dä?

Enl. brev från professor Martin P. Nilsson till Sigfrid
Lorensson den 15.12.1957 har anteckningarna ovan
gjorts efter läsning av den samling ordspråk o
ordstäur som kamrer Olof Jönsson i Örnestad red-
skrivit och som i avskrift ångi i A-arkivet.

Skåne
V. Göinge
Stoby
1957

Uppt. prof. M.P. Milsson
Bredgatan 25, Lund
Berättat av densamme
född 1874 i Stoby

Milsson

M. 14371:3.

FOLKLIVS RÖVET
Institution för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

✓ Dä ä mörkt ude i kväll. sa den som bissa i skåpet. Till förkla-
ring: i hus byggda för c. ett århundrade sedan har ett rum
ibland en dörr, som leder utåt men utan trappa; den kallas
"bissedörr."

✓ Så skulle dä ölle gå, sa Lassa Horn, när han valsa o sked.
Lassa Horn var en bekant Ulsbägel och spektakelmakare i
Ballingelöv i midten av 1800-talet. Se Nils Jönsson:
En Göingebygdens Ulsbägel i Skånegillet's årsskrift i
Stockholm, 1948-49.

han har skeded o trött i ad. Säges om någon som grundligt
fördäruat en sak.

Ja visste inte karen va gaben förr än han siöng o åd.

✓ Inga stöttor under nya hus. Till barn som stödjä huvudet i
händerna.

Bä tar se, sa bägen om skrikanet.

Däkvär som en tjärad lus på en begad sticka.

Häns Katen kallas en person som är likgiltig för vad som säges.